

Ο μύθος της ανερχόμενης Κινεζικής υπερδύναμης

ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ένας ευρύτατα καλλιεργούμενος μύθος από την Υπερεθνική Ελίτ (αλλά και την κοινοβουλευτική Χούντα που πρόσφατα βρήκε την... σωτηρία μας στις Κινεζικές επενδύσεις) είναι αυτός της Κινεζικής υπερδύναμης. Με αυτό τον τρόπο, η Υ/Ε συγκαλύπτει την πραγματική μονοπώληση της οικονομικής, πολιτικής και πολιτιστικής δύναμης στα χέρια της, ενώ συγχρόνως καλλιεργεί και τον παράπλευρο μύθο ενός δήθεν πολύ-πολικού κόσμου, που τον πιστεύουν ακόμη και οι Κινέζοι και οι Ινδοί! Όμως, σήμερα, ακόμη και η Ρωσία που έχει καλύτερες οικονομικές προϋποθέσεις από αυτές τις χώρες (λόγω του μεγαλύτερου βαθμού οικονομικής αυτοδυναμίας της), αλλά και πολιτικό-στρατιωτικές προϋποθέσεις (λόγω του Σοβιετικού παρελθόντος της), ανακαλύπτει ότι δεν έχει επιλογή παρά να υποκύπτει στις θελήσεις της Υ/Ε, η οποία μπορεί και τιμωρεί με οικονομικές κυρώσεις ακόμη και τον Πούτιν, όπως χθες τον Σαντάμ και τον Καντάφι (τους οποίους ήδη ξεφορτώθηκε) τον Ασάαντ και τους αγιατολλάδες.

Αυτό, φυσικά, ισχύει στον βαθμό που η Ρωσία θέλει να παραμένει μέλος της ΝΑΤ της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, όπως επιβάλλουν οι θιασώτες της παγκοσμιοποίησης μέσα στην ελίτ της, που σήμερα φαίνεται είναι κυρίαρχοι σε σχέση με τους «εθνικιστές». Είναι, δηλαδή, τώρα ξεκάθαρο ότι εάν η Ρωσία δεν επανέλθει στην οικονομική αυτοδυναμία της ΕΣΣΔ, και δεν κόψει κάθε δεσμό με την παγκοσμιοποίηση και τους θεσμούς της (π.χ. ΠΟΕ) είναι καταδικασμένη να αποτελεί την «τσόντα» της Υ/Ε στην Ομάδα των «7+1», από την οποία μάλιστα την απέβαλαν πάλι, μέχρι να «συνετιστεί» ο Πούτιν που «αμάρτησε» με την συνένωση της Κριμαίας. Και αυτό, όταν η Υ/Ε ήδη ενσωματώνει πλήρως ολόκληρη την Ουκρανία στην ΕΕ και έχει ξεκινήσει σφαγή για την υπόταξη των αντιστεκόμενων εργατών στην Ανατολική Ουκρανία που μάχονται ενάντια σε έναν ολόκληρο στρατό και τις ειδικές δυνάμεις της Υ/Ε, με ελάχιστη βοήθεια από τη Ρωσία, της οποίας η ελίτ τρέμει τις δυτικές οικονομικές κυρώσεις,

Η Κίνα (όπως και η Ινδία) είναι χώρες με οριακό, αν όχι μηδενικό έλεγχο στην υπερεθνική (οικονομική, πολιτικοστρατιωτική, πολιτιστική, μιντιακή) δύναμη, γι' αυτό βέβαια, και βασικά, αγνοούνται από τα κέντρα αποφάσεων στην Υ/Ε. Ο πελώριος πληθυσμός τους αποτελείται, από τη μια μεριά, από εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπων στο όριο σχεδόν της επιβίωσης, και από την άλλη το «οικονομικό θαύμα» —που συναπαρτίζουν μερικές εκατοντάδες δισεκατομμυριούχων και οι (αναλογικά) μικρές, αλλά ιδιαίτερα καταναλωτικές και φιλοχρήματες, μεσαίες τάξεις τους που είναι συγκεντρωμένες σε μερικά αστικά κέντρα-βιτρίνες με τους ουρανοξύστες τους κ.λπ.

Η «θεωρία» για τη δήθεν ανάδυση μιας νέας οικονομικής υπερδύναμης στην Κίνα βασίζεται σε «χονδρικούς» στατιστικούς δείκτες, όπως το ΑΕΠ και η συγκέντρωση βιομηχανικής και εμπορικής δύναμης, ανεξάρτητα από τον πληθυσμό της, και το γεγονός ότι είναι βασικά οι πολυεθνικές που δημιούργησαν το δήθεν οικονομικό θαύμα. Η ταχεία ανάπτυξή της απλά αντικατοπτρίζει την από-ανάπτυξη και απο-βιομηχάνιση των μητροπολιτικών κέντρων της Υ/Ε, από όπου αυτές μετακόμισαν για μεγαλύτερα κέρδη στους εργασιακούς «παραδείσους» της Κίνας και Ινδίας στην εποχή της παγκοσμιοποίησης που άρχισε τη δεκαετία 1970. Έτσι, παρά το γεγονός ότι η αγοραστική δύναμη του Κινεζικού ΑΕΠ σήμερα ξεπερνά το Αμερικανικό, αυτό βασικά οφείλεται

στο γεγονός ότι ο Αμερικανικός πληθυσμός είναι μόνο 23% του Κινεζικού, γι' αυτό και το κατά κεφαλή εισόδημα της Κίνας (που είναι πολύ σημαντικότερος οικονομικός δείκτης από το ΑΕΠ) είναι 11% του Αμερικανικού, ή το πολύ, αν πάρουμε υπόψη και τις διαφορές στο επίπεδο τιμών, 20%.

Δεν είναι, λοιπόν, περίεργο ότι, σε όρους κατά κεφαλή εισοδήματος, η Κίνα είναι από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου και κατατάσσεται 99η στη σχετική λίστα - γεγονός που και από μόνο του καταρρίπτει τον μύθο της οικονομικής υπερδύναμης, όπως πρόσφατα τόνισε έγκυρη μελέτη δυτικών οικονομολόγων (Martin Wolf και David Pilling, FT, 2/5/2014). Στην πραγματικότητα, ακόμη και εάν η Κίνα συνέχιζε να αναπτύσσεται με τους πρωτόγνωρους ρυθμούς ανάπτυξης της εποχής της παγκοσμιοποίησης που ήταν υπέρ-τετραπλάσιοι των Αμερικανικών, θα χρειαζόταν «πάρα πολύ καιρό», όπως παρατηρούν οι ίδιοι, για να έχει αντίστοιχη οικονομική δύναμη. Και αυτό, βέβαια, είναι ένα μεγάλο «εάν», ιδιαίτερα τώρα που, λόγω της παγκοσμιοποίησης των ...Κινεζικών εργασιακών συνθηκών και μισθών, ήδη άρχισε επαναπατρισμός κάποιων πολυεθνικών.

Ανάλογα ισχύουν για την δήθεν πελώρια εμπορική δύναμή της, δεδομένου ότι πολλές, και μάλιστα οι σημαντικότερες, εμπορικές επιδόσεις της οφείλονται στις δραστηριότητες των πολυεθνικών που έχουν εγκατασταθεί εκεί. Πράγμα που σημαίνει ότι τη στιγμή που η χώρα θα αποφάσιζε (κατόπιν πίεσης «από τα κάτω») να επιβάλλει σημαντικούς κοινωνικούς ελέγχους στις αγορές, (π.χ. στην ελευθερία κίνησης κεφαλαίου και εμπορευμάτων, ή για την προστασία του εξαθλιωμένου προλεταριάτου, ή του καταρρέοντα περιβάλλοντος), το «θαύμα» θα εξαφανιζόταν διά νυκτός, όταν οι πολυεθνικές θα μετακόμιζαν σε άλλους οικονομικούς «παραδείσους».

Ακόμη, όσον αφορά στην περίφημη τεράστια χρηματοπιστωτική δύναμη της Κίνας, αυτή είναι άλλη μια φούσκα της παγκοσμιοποίησης. Μολονότι τα αποθέματά της σε δολάρια, (με τα οποία αγοράζει μαζικά Αμερικανικά ομόλογα, δανείζοντας δηλ. τις ΗΠΑ!) είναι τεράστια και φθάνουν τα 4 τρισεκατομμύρια, θα ήταν αυτο-καταστροφικό για την Κινέζικη οικονομία να τα χρησιμοποιήσει ενάντια στις ΗΠΑ, ενώ η Αμερικανική οικονομία εύκολα θα έβρισκε αγοραστές αλλού για τα ομόλογα της, όσο το δολλάριο θα εξακολουθούσε να είναι το γενικά αποδεκτό ξένο αποθεματικό νόμισμα.

Τέλος, η σύγκριση με τις άλλες διαστάσεις της υπερεθνικής οικονομικής δύναμης, δηλαδή τον έλεγχο της παγκόσμιας τεχνολογίας (ιδιαίτερα των τεχνολογιών αιχμής), τον έλεγχο της παγκόσμιας πολιτιστικής δύναμης («βιομηχανία κουλτούρας» κ.λπ.), τον έλεγχο της παγκόσμιας στρατιωτικής δύναμης κ.λπ., φανερώνει την Κίνα σαν μια εξαρτημένη χώρα της Υ/Ε. Γι' αυτό και οι πρωτοβουλίες της για δημιουργία εναλλακτικών διεθνών θεσμών (Διεθνής Τράπεζα κλπ) δεν ανησυχούν καθόλου την Υ/Ε που τις θεωρεί πράξεις απελπισίας για να σπάσει την απομόνωσή της όταν βλέπει ότι όλες οι προσπάθειές της για αυξημένη δύναμη μέσα στο ΔΝΤ, την Παγκόσμια Τράπεζα κ.λπ. πέφτουν στο κενό...

<http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/>

Link: http://www.inclusivedemocracy.org/fotopoulos/greek/grE/gre2014/2014_07_06.html